

Bilag 1

Fiskehandlerforeningen for København og omegn.

Strandvej 37, januar 1949.

Til det af landstinget nedsatte udvalg vedrørende forslag til lov om mål og vægt.

Fiskehandlerforeningen for København og omegn tillader sig herved at rette henvendelse til det ærede udvalg i følgende anledning.

I de forløbne år har foreningen til stadighed fra medlemmerne modtaget klage over, at der ofte fremkommer undervægt, når de køber varer hos grossisterne på fisketorvet ved Gammel Strand i København. Ved den undersøgelse, som foreningen i den anledning foretog, viste det sig, at undervægten ikke skyldtes de anvendte bismervægte, men derimod de af grossisterne anvendte vejespande, hvori fisken anbringes under vejningen med bismervægten. Disse vægte erstatter altså den skål, hvorpå varerne ligger, når f. eks. gadehandlere afvejer varer med bismervægt, men medens vejeskålen i det sidste tilfælde går med ind under justeringen af vægten, er dette ikke tilfældet med de vejespande, der benyttes af grossisterne ved vejning af fisk. Det er dette forhold, vi anmoder om må blive forandret. Fiskehandlerforeningen har adskillige gange rettet henvendelse til handelsministeriet om at få dette forhold ændret, men ministeriet har ikke ment at burde imødekomme det ansøgte. (Der henvises til ministeriets journal nr. 370—6—48).

Ganske vist gives der i forslaget § 5 en regel om, at der kun må anvendes justerede måle- og vejerredskaber i handel og vandel, hvorved forstås al omsætning en gros eller en detail, men da der samtidig gives ministeriet for handel, industri og søfart ret til at gøre undtagelser fra denne hovedregel, er fiskehandlerforeningen af den opfattelse, at praksis ikke vil blive ændret på dette område, såfremt der ikke udtrykkeligt fra udvalgets side pointeres, at de af grossisterne anvendte vejespande til fisk bør justeres.

Mod en sådan justering kan man ikke indvende, at spandene allerede efter den første vejning fyldes med slim og anden fugtighed, der ikke lader sig fjerne uden afvaskning, således at spandenes egenvægt allerede derigennem forvanskes, idet de pågældende spande er perforerede, således at vandet med største lethed kan løbe ud af de i spandens bund og sider anbragte huller. Da der er tale om levende fisk, der vejes, og som tages direkte op fra vandet, er der ikke tale om, at disse fisk kan slime (vejningen foregår i bådene). Det er først, når fisken er slagtet og har ligget nogen tid, at dette slimlag spiller en rolle. Endvidere kan det fremhæves, at de pågældende vejespande er beregnet på at veje store kvantiteter, 25, 30 eller 35 kg, så på grund heraf vilde en eventuel slimafsondring kun blive af ganske underordnet betydning.

Det forekommer foreningen urimeligt, at medens detailfiskehandlerne afvejer fisk på justerede vægte, som de må stå til ansvar for vejer nøjagtigt og således ikke giver undervægt — heller ikke på grund af slimafsondring fra de slagtede fisk —, kan fiskegrossisterne benytte sig af ujusterede vejespande, hvis egen vægt skifter fra spand til spand trods tilsyneladende samme størrelse. Da det er umuligt for fiskehandlerne som købere at føre nogen virkelig effektiv kontrol med de af grossisterne